

men dernæst maa der Led for Led gøres Rede for: Hvordan er det gaaet til med disse to Erklæringer, hvordan er det gaaet til, at min Regning til Udenrigsministeriet bliver skilt bort fra min Meddelelse om Vekslen, hvorledes og hvornaar opdages det, at denne Regning findes, hvorfor skjules det derefter for Direktøren i Udenrigsministeriet, at Regningen findes, hvorfor faar man ham til at sætte sit Navn paa Anvisningen, uden at han ved, hvad der staar i den? Alt det maa der jo gøres Rede for, selvfølgelig, for alt det viser, om vi kunne blive staaende indenfor utilgivelig Letsind og Skødesløshed, eller om vi derfra maa bevæge os ud i noget, der er værre endnu.

Mine Herrer, dette Drama, kan jeg næsten sige, som jeg har fremstillet her, det er jo nu endt. Det har været en Kamp mellem Regeringskontorerne og mig; det er min Overbevisning, og den er ingenlunde ubegrundet, at Kampen har staaet imellem selve Kontorerne og mig. Der var selvfølgelig kun een Fyldestgørelse, som var mig tilstrækkelig, og det var at komme ind i Karrieren igen, efter min Anciennet, og dette have Kontorerne modsat sig. Men fra nu af er det ikke en Kamp mellem Kontorerne og mig, fra nu af er det en Kamp mellem Kontorerne og Folketinget. Ser De, her er der handlet saadan, som der kunde handles i Enevældens gamle Kancellier; nu er Spørgsmaalet bare det: Kan man ogsaa gøre det i Nutiden, kan man i en Administration, i et Ministerium se fuldstændig væk fra, at vi leve under en konstitutionel Forfatning, at der er noget, der hedder en Rigsdag, et Folketing? Skal det kunne finde Sted, og hvis denne Sag ikke tages op, hvis den ikke grundigt undersøges, hvis ikke Ret og Uret nu fordeles der, hvor de høre hjemme, saa vil det sige, at nogle Herrer i et Kontor kunne byde Folketinget Trods, at det i Virkeligheden er Administrationen, som har Magten og ikke Tinget. Hermed har jeg den Ære at anbefale mit Forslag.

Udenrigsministeren (Raben-Levetzau): Naar jeg har bedt om Ordet i denne Sag, saa er det ikke for at indlade mig paa at forsøge at gendrive Dr. Fraenkel, thi som det høje Ting ved, er det en Sag, der er meget ældre end min Embedstiltrædelse, det er noget, der er sket flere Aar i Forvejen, og som det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Fraenkel) bemærkede, er det eneste, jeg personlig har haft at gøre med denne Sag, det, at

jeg har udbetalt Penge til ham under Processen.

Jeg kunde naturligvis nok paa enkelte Omraader gendrive Dr. Fraenkel f. Eks. i, hvad han lige i Begyndelsen af sin Tale forrige Dag i Tinget sagde med Hensyn til de Begivenheder, der skete, da han blev ansat som Konsul. Dr. Fraenkel omtalte der f. Eks. de Tab, han havde lidt ved Kursfald, men Dr. Fraenkel er paa dette Omraade ganske sidestillet med mange andre af Udenrigsministeriets Embedsmænd. Ligeledes omtaltes Tjenestudlægene af Dr. Fraenkel.

Formanden: Det hedder: Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds!

Udenrigsministeren (Raben-Levetzau): Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds er ogsaa med Hensyn til Udlægene ligestillet med alle andre af Udenrigsministeriets Embedsmænd. Det ærede Medlem har, efter hvad jeg hører, kun forlangt sine Udlæg tilbagebetalte efter et Aars Forløb, men han havde der kunnet have Lejlighed til at blive bedre stillet, idet Udlægene godt kunde være blevne ham udbetalte kvartalsvis.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at han ikke havde læst Instruksen for Konsulerne førend et Par Dage, før han skulde rejse, men det maa jeg sige er hans egen Fejl. (Fraenkel: Jeg havde ikke faaet den før!) Det ærede Medlem sagde dernæst, at hans Løn i Buenos Ayres var utilstrækkelig, og han har jo ogsaa tydeligt paavist, at hans finansielle Forhold efterhaanden vare blevne meget slette. Hvorvidt det nu har været Udenrigsministeriets eller Lønnens Skyld, skal jeg ikke indlade mig paa at afgøre, men sikkert er det, at det ærede Medlem har Ret i, at Lønnen var utilstrækkelig, som alle vore Embedsmænds Lønninger i Udlandet ere utilstrækkelige, hvilket jeg tror, jeg snart faar Lejlighed til at overbevise Tinget om.

Naar jeg har grebet Ordet nu, er det imidlertid, som sagt, ikke for at udlade mig om denne Sag, som jo er af meget ældre Dato end min Embedstiltrædelse, men det er, fordi jeg, efter det meget stærke Angreb, som det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds har rettet mod den Institution, som jeg nu har den Ære at have staaet i Spidsen for i 3 Aar, ønsker at indlægge et kraftigt Ord til Forsvar for denne Institution. Den er bleven skildret i meget mørke Farver